

Førerduer - egne observationer.

Written by superbruger

Saturday, 29 November 2008

Vi er i første omgang også nødt til at se på de flyvninger, hvor vejret ikke sætter bom for en normal orientering. Dem er der nemlig langt flest af i en sæson.

Selv på meget korte træningsflyvninger 60 – 100 km. sætter disse førerduer dagsordenen. Der bliver fløjet i ekstremt højt tempo straks, når de har fundet retningen. Mindre trænedue, det kan være unge duer og i værste fald senunger, bliver omgående hængt af og overladt til sig selv. Træningen kan ende med, at førerduerne kommer i en mindre flok lidt før de øvrige. Havde træningen været længere, ville deres forspring være øget.

Det får mig til at tænke på de belgiske vitesseflyvninger på 100 – 150 km. Her slippes omkring 60.000 duer fra hele landet samtidigt. De skal i vidt forskellige retninger. Der flyves vel omkring 60 af den slags flyvninger årligt. Det siger næsten sig selv, at det kun er exceptionelle førerduer, der kan gøre sig på disse flyvninger. Når man besøger førende vitesseslag i Belgien, så er de sjældent ret store. Antallet af duer ligner et almindeligt dansk slag, men de flyver overhovedet ikke andre typer flyvning end disse. De sender ofte kun 5-6 duer på flyvningen. Der er selvfølgelig et stort sorteringsarbejde. De rigtig gode førerduer er ofte aktive i op til 5 år. Det er bare en gren af brevduesporten, som ikke er så værdsat i Danmark, måske fordi den her i landet drives med små områdeslip, og derved kommer til at tilgodese dyngeduer i stedet for de exceptionelle førerduer. Jeg er godt klar over, at min mening her skaber vrede hos nogle, men jeg skal en anden gang prøve at forklare min mening om dyngeduer., som bestemt ikke er nedladende, men blot en konklusion. Måske kan jeg endda gøre det kort her. Jeg har tidligere draget paralleller over til cykelsporten. Dyngeduer er nogenlunde det samme som de gode sprintere i cykelløbene. Hvis ikke de udsættes for store vejr eller terrænmæssige udfordringer undervejs, så kommer de stort set samlet hjem og afgørelsen finder sted til sidst. Der er næsten ingen tidsmæssig forskel på langt de fleste af rytterne. Disse løb er meget populære i Belgien, Holland og Italien, og denne form kan med lidt god vilje sammenlignes med vore hjemlige vitesseflyvninger, og til en vis grad også med medvindsflyvninger på mellemdistancen.

Min fokus ligger dog på flyvninger, hvor de rigtig gode førerduer kan komme til at gøre en forskel.

For at illustrere det, så vil jeg finde eksempler fra mine egne oplevelser.

Én af de mest slående eksempler har min ”Sportsduen” – 1332 vist på en flyvning fra Hannover. Blot 360 km. til vores slag. Der blæste en rimelig hård nordvestlig vind ifølge mine notater, så de østligste slag i sektionen ville være svære at besejre, da vi ligger som det nordvestligste slag i sektionen. Det skete da heller ikke, men ret kort efter de første østlige duer var meldt skete følgende: Der var rimeligt godt vejr, blot en lidt hård vind fra NV. Min kone deltog i den spændende venten på duerne. Pludselig kommer der lige ned over træerne og direkte fra syd en flok duer på 20-25 stk. De fleste af dem lander på mit slag eller på græsplænen. 2-3 stykker fortsætter ufortrødent nordpå. Så mange har du da ikke sendt, Henning kommenterede min kone. Nej, men der går s.. da ingen af dem ind! Jo, svarede min kone, der kom en styrtende lige før de andre, og den røg lige ned i indflyvningen og er gået ind. Det havde hun ret i, og 1332 hev en 6. plads hjem i sektionen. Hun har flere gange ligget i front, og på flyvninger, hvor vestenvinden har været knap så hård, har hun været både 1. og flere gange 2. due i sektionen. En virkelig exceptionel førerdue. Hun havde i øvrigt sin søn med i flokken, og han blev nr. 8 i sektionen. Han var dog lige så fjollet, som de andre i den medfølgende flok, men han var bare hjemme. To af de andre gik ind hos os, og de var fra slag i den nordøstlige ende af sektionen. Hvad i alverden skulle de i den flok i de vejrforhold? De to- tre, som ufortrødent fortsatte, da 1332- flokken kom, er givet også prima førerduer, som har været med til at hjælpe 1332 med at føre flokken op mod vinden og holde retningen. De var sikkert fra de vestlige slag i Vejle by 13-14 km. nord for os. Hvordan kan man så betegne de øvrige duer i flokken, de var jo trods alt med i én af førerflokkene, og det er jo ikke uden evner. Er det ikke en flok udmærkede dyngeduer, der har fået for meget modstand og givet ville være droppet af, hvis flokken skulle have fløjet 100 km. mere. Sønnen viste senere, at han besad førerdueegenskaber, men nåede dog aldrig at rykke helt op fra kategorien, dyngeduer.

For mange flere år tilbage, jeg tror i 1997, kom én af mine høvdinge ”425” hjem i front på den første langflyvning dette år fra Arnhem – 461 km. Der var ret varmt og vinden var let imod. I hælene på ham kom en flot b.tv. han, som fulgte 425 ind for at drikke. Jeg prøvede ret omgående at genstarte ham, men det ville han ikke og gik ind i slaget igen. Jeg syntes at kende denne due, og da jeg fik ringen læst af, set i ringlisten og ringet til ejeren ca. 75 km. nord for os, så blev jeg bekræftet. Duen var blevet nr. 2 på landsudstillingen i klasse 1 i februar måned. Det var en virkelig klasseflyver, men hvorfor laver han så det nummer, det var jeg nysgerrig efter at vide. Ejeren var også temmelig forbløffet, duen havde jo lavet flere topplaceringer på længere afstande. Jeg spurgte mig lidt frem og fik at vide, at duen lørdagen forinden havde haft sin første flyvning i sæsonen, en sektionsflyvning fra Tønder. Den var således ikke overbelastet, men bestemt heller ikke tilstrækkelig forberedt til denne langflyvning. Det antydede jeg lidt over for ejeren, men han blev temmelig sur, så det talte vi ikke mere om. Duen hvilede i en times tid i en kurv, og kom så på vingerne. Den nåede lige akkurat en placering blandt de 20 %.

Jeg har igennem årene haft mange suveræne førerduer, men størst af dem alle er naturligvis ”255”. Han fulgtes næsten altid med kolleger i den bedste førerdukatategori, og det var herligt at opleve hans afslutninger. Når han var nede i indflyvningen, så passerede en 3-4 duer forbi haven videre nordpå. Disse 3-4 havde jo egentlig præsteret en lige så flot flyvning, men ”255” havde alligevel trukket dem hen over sit slag. Det var sjældent, at han blev besejret i sådanne situationer, og så er vi henne ved en anden problematik i trækfilosofien, nemlig kort og lang afstand i konkurrenceområdet. Det vil jeg tage op næste gang.

HJ.

Close Window